

АСОЦИАЦИЯ НА ДЕМОКРАТИЧНИТЕ СИНДИКАТИ

София 1000, ул. "Екзарх Йосиф" N 37, тел. 831-978, 980-66-65, тел./факс 980-34-55

До председателя на Конституционния съд

ДО Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

29.06.98

Изх. наш № 91/24.06.98г.

На Ваш № 30/к.д.20/98от 18.06.98г.

ОТНОСНО: Становище по искането на група (57) народни представители от XXXVIII Народно събрание за обявяване противоконституционността и несъответствие с общопризнати норми на международното право и с международни договори, по които Р. България е страна, на чл. 17, ал. 5 от Закона за уреждане на колективните трудови спорове, както и по определението на КС по к.д. 20/1998 от 18.06.1998 год.

В съответствие с предоставената ни възможност от почитаемия Конституционен съд да изразиме становището на Централата на АДС по основателността на мотивите в искането, предмет на к.д. 20/98, както и по определението на КС по това дело, изказваме следните съобръжения:

1. Приемаме и поддържаме само част от мотивите и основанията в искането на групата народни представители, отнасяща се до оспорване разпоредбата по чл. 17, ал. 5 от ЗУКТС. Става дума за едно нормално и актуално за настоящия момент коригиране на текста в този пункт с заличаване на думата "окончателно" и с допълнение в края на текста: "които могат да обжалват решението пред висшестоящ съд".

По този начин, макар и със закъснение се изпълнява изискването от преходните и заключителни разпоредби на Конституцията/§3 и §4/ за привеждане в съответствие заварените закони с изискванията и разпоредбите на Върховния закон/К/. Важно е да се подчертае, че ЗУКТС беше приет и обнародван в ДВ, бр. 21/13.03.90 г., а Конституцията - съответно на 12.07.1991 год, и съгласно §2 от закл. разпоредби, това искане на г-да депутатите е могло да се проведе преди няколко години от същите властимащи политически фигури.

2. Не считаме за достатъчно обосновани и аргументирани посочените други мотиви в искането на вносителя, поради което не поддържаме тезата за задължителността на триинстанционното производство и твърдение: за нарушаване конституционния принцип за злоупотреба с права/чл. 57, а.

Ние считаме, че принципът на триинстанционното производство, който е установен в чл.119, ал.1 от Конституцията не разкрива императив в този смисъл, не е абсолютен и допуска изключения за определени категории дела, за които от по-съществено значение могат да бъдат опростените процесуални процедури и бързината на правораздаването, отколкото уморителното протакане във времето и ангажирането на висшите съдебни институции за случаи на икономически незначими и маловажни дела. Законът трябва да дава възможност за обжалване пред висшестоящ съд, а образуването на касационно производство да е в зависимост от факултативната касация на Върховния касационен съд, упражняващ правомощията на върховен съдебен надзор над съдилищата, съгласно чл.124 на Конституцията.

3. Не поддържаме също мотивите на вносителите на искането по отношение визираните накърнени права по чл.50, чл.16 и чл.48 от Конституцията, тъй като те не са конкретно повлияни от оспорената разпоредба на чл.17, ал.5 от ЗУКТС. Чл.50 обосновава правото на стачка за защита на конкретни колективни икономически и социални интереси при условията и по реда, определени със закон. Правото на труд се явява само част от тези интереси и акцентирането в случая само върху него е несъстоятелно и неубедително като довод.

4. В искането и в определението на Конституционния съд от 18.06.1998 година на мотивите за противоречия на международните договори има различие в позоваването на Конвенция 87 или 97?

5. Изказваме благодарност на Председателя на Конституционния съд за предоставената ни възможност да изразиме становището си като заинтересувана страна, за разлика от вносителите на искането, които не познават или умишлено пренебрегват национално признати синдикати, които не споделят тяхната демодирана национална, икономическа и социална философия.

Експерт АДС:

/ст. н. с. инж. Б. Панов/

ПРЕДСЕДАТЕЛ АДС:

